

Sygn. akt II Ca 632/16 PRZED UZUPEŁNIENIEM

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSA w SO Stanisław Łęgosz (spr.) SSR del. Monika Cichocka
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej J. P. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową E. K.

przeciwko K. P.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 7 lipca 2016 roku, sygn. akt III RC 239/16

oddala apelację.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR Monika Cichocka

Sygn. akt II Ca 632/16 PO UZUPEŁNIENIU

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSA w SO Stanisław Łęgosz (spr.)

	SSR del. Monika Cichocka
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej J. P. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową E. K. przeciwko K. P.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 7 lipca 2016 roku, sygn. akt III RC 239/16

oddala apelację i zasądza od pozwanego K. P. na rzecz powódki J. P. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową E. K. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR Monika Cichocka

Sygn. akt II Ca 632/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 07 lipca 2016 roku, w sprawie III RC 239/16, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. podwyższył alimenty od pozwanego K. P. na rzecz jego małoletniej córki J. P. z kwoty po 530 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie; oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i rozważania.

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. w dniu 3 grudnia 2014 roku w sprawie sygn. akt III RC 636/14 między K. P. a przedstawicielką ustawową małoletniej J. E. P. (obecnie K.), pozwany zobowiązał się płacić na rzecz małoletniej córki J. P. alimenty w kwocie po 530 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 listopada 2014 roku

Wówczas małoletnia powódka zamieszkiwała wspólnie z przedstawicielką ustawową w domu jednorodzinnym jej dziadków macierzystych. Dziadek macierzysty powódki otrzymywał rentę w wysokości 1.200 złotych miesięcznie, a babka macierzysta powódki nie pracowała. E. K. przekazywała im kwotę 250 złotych miesięcznie w ramach pokrywania kosztów utrzymania domu. Pracowała ona w wymiarze 1/2 etatu w firmie (...) Sp. j., uzyskując z tego tytułu dochód 510 złotych netto miesięcznie. Nie posiadała majątku. Nie figurowała w rejestrze wymiarowych zobowiązań podatkowych w gminie G., nie była zarejestrowana w KRUS. Uczestniczyła w szkoleniach zawodowych organizowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej w G..

Małoletnia powódka uczęszczała do Przedszkola (...) w G.. Jej koszty utrzymania poza opłatami związanymi z utrzymaniem lokalu, jej przedstawicielka ustawowa określiła na kwotę 600 złotych miesięcznie. Małoletnia J. wówczas często chorowała na zapalenie górnych dróg oddechowych. Miała do wycięcia przzerośnięty migdał, w związku z którym pozostawała pod opieką lekarską laryngologa. Koszty jej leczenia wynosiły 300 - 400 złotych miesięcznie. Wydatki związane z jej wyżywieniem stanowiły 100 - 120 złotych miesięcznie, a odzież stanowiła wydatek 200 złotych

miesięcznie. W okresie od 01 czerwca 2014 roku do 30 listopada 2014 roku E. K. pobrała zasiłek rodzinny i dodatek do zasiłku rodzinnego w łącznej kwocie 736 złotych.

Pozwany pozostawał w związku małżeńskim. Mieszkał wspólnie z żoną w lokalu własnościowym, które nabyli zaciągając na ten cel kredyt na kwotę 125.000 złotych, płatny w ratach po 600 złotych miesięcznie. Koszt związany z czynszem mieszkaniowym stanowiły 400 złotych miesięcznie, pozostałe opłaty około 300 złotych miesięcznie. Wydatek na wyżywienie pozwanego i jego żony wynosił 700-800 złotych miesięcznie.

Pozwany był właścicielem samochodu marki F. (...), rok produkcji 2007. Pracował jako taksówkarz. Jego żona pracowała w aptece uzyskując dochód około 1.500 złotych netto miesięcznie.

Obecnie E. K. pracuje w firmie w firmie (...) Sp.j. Uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1.355,69 złotych netto.

Małoletnia powódka ma 7 lat. Ukończyła I klasę szkoły podstawowej i uzyskała promocję do klasy II. W roku szkolnym 2015/2016 uzyskiwała darmowe podręczniki szkolne. Uczęszcza w ciągu roku szkolnego na dodatkowe lekcje z języka angielskiego, co stanowiło koszt 1.080 złotych za cały rok. Koszt podręcznika do tych zajęć wyniósł 70 złotych, a książek edukacyjnych 50 -100 złotych. Małoletnia wypijała w szkole herbatę, co stanowi koszt miesięczny 15 złotych. W roku szkolnym 2015/2016 odbyły się trzy wycieczki, których koszt stanowił kwoty 90 złotych, 80 złotych i 45 złotych. Koszt komitetu rodzicielskiego to 50 złotych, ubezpieczenia 28 złotych, składki klasowej 25 złotych, filharmonii 10 złotych.

Małoletnia J. P. w okresie od stycznia 2016 do czerwca 2016 roku chorowała 4 razy. Zażywa ona regularnie tran norweski, którego koszt to 27 złote miesięcznie oraz witaminy - vibovit (koszt 15 złotych). Zażywała również ibuprofen (koszt 14 złotych), syrop fosidal (koszt 16 złotych). Obecnie cierpi na zapalenie dróg moczowych i zażywa witaminę C (koszt 8-12 złotych), scorbolamid (koszt 8 złotych) oraz furaginę (koszt 2 złotych). Ma zlecone nieodpłatne badania. W okresie od września 2015 roku do lutego 2016 roku na leczenie małoletniej jej przedstawicielka ustawowa przeznaczyła kwotę 403,11 złotych.

W sierpniu 2015 roku E. K. zakupiła dla małoletniej J. odzież i przybory szkolne za kwotę 78,19 złotych, we wrześniu 2015 roku zakupiła spodnie za kwotę 28 złotych, w październiku 2015 roku zakupiła dla niej odzież i akcesoria za kwotę 67,53 złote, obuwiu za kwotę około 20 złotych oraz za kwotę około 80 złotych, w listopadzie 2015 roku natomiast przeznaczyła na odzież dla niej kwotę 67 złotych, a w grudniu 2015 roku na odzież dla małoletniej przeznaczyła 42,92 złote, a na kosmetyki 27,47 złote. W styczniu 2016 roku zakupiła dla małoletniej powódki piżamę za kwotę około 23 złotych, lutym 2016 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zakupiła dla niej getry i akcesoria do włosów na kwotę około 30 złotych, a w czerwcu 2016 roku zakupiła na jej rzecz spodnie w kwocie 53 złote, sandały za 42 złote, klapki za 23 złote, 2 pary getrów za kwotę 40 złotych. Dało to łączną kwotę 622,11 złotych za okres od sierpnia 2015 do czerwca 2016 roku.

We wrześniu 2015 roku E. K. zakupiła dla J. sofę za kwotę około 500 złotych, a w listopadzie 2015 roku za kwotę około 110 złotych fotel obrotowy.

W okresie od września 2015 roku do lutego 2016 roku na przybory szkolne E. K. przeznaczyła dla małoletniej J. kwotę 173,43 złote.

Małoletnia powódka wspólnie z przedstawicielką ustawową mieszka u dziadków macierzystych. Jedzą oni wspólne posiłki. E. K. przekazuje im środki na opłacenie części rachunków związanych z utrzymaniem domu w postaci opłaty za energię elektryczną w kwocie około 200 złotych co 2 miesiące, za gaz z butli w kwocie 50 złotych miesięcznie. Babka macierzysta powódki nie pracuje, dziadek macierzysty otrzymuje rentę w kwocie 1300 złotych miesięcznie. Pokrywają oni koszty ogrzania domu w wysokości 2000 - 2500 złotych rocznie. Opłata za ścieki stanowi kwotę około 35 złotych na kwartał, a za wywóz śmieci 28 złote miesięcznie.

E. K. pokrywa koszt abonamentu RTV w wysokości 50 złotych miesięcznie oraz opłaca abonament telefonu swojego i małoletniej powódki łącznie w kwocie 63 złotych miesięcznie. Ponadto ponosi opłatę 40 złotych miesięcznie za dostęp do Internetu.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki nie posiada majątku, ma oszczędności w wysokości 50.000 złotych. Nie ma długów.

Pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą. Jest taksówkarzem. Ma prawo jazdy kategorii B. Posiada samochód marki F. (...), rok produkcji 2006. Pracuje w ciągu tygodnia od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 17 oraz dodatkowo w piątek i sobotę po godzinie 17. Pozwany miał wypadek, w wyniku którego znacznemu uszkodzeniu uległ jego samochód. Koszt naprawy wyniósł 10.000 złotych, gdyż ubezpieczenie OC nie objęło poniesionej szkody, a pozwany nie miał wykupionego ubezpieczenia AC. Środki na naprawę pojazdu pozwany pożyczył od teściów. Przebywał w związku z tym zdarzeniem na zwolnieniu lekarskim przez 37 dni w okresie luty - marzec. Uzyskał z tego tytułu 1.661,49 złotych. Nie dostał odszkodowania. Jego średnie miesięczne dochody po odliczeniu kosztów prowadzenia działalności to kwota 1.500 złotych miesięcznie. W roku 2015 uzyskał przychód w kwocie 26.800 złotych, a dochód w wysokości 18465 złotych.

Żona pozwanego pracuje w aptece. Uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 1500 złotych netto miesięcznie.

Pozwany wspólnie z żoną podjęli leczenie w prywatnej klinice w R., gdyż nie mogą mieć wspólnego dziecka. Dotychczas ponieśli z tego tytułu koszt około 2500 złotych. Środki na ten cel pożyczyci od rodziców. Dokładny koszt przyszłego leczenia nie jest znany. W czerwcu 2016 roku przeprowadzone zostało badanie HSG żony pozwanego, którego koszt wyniósł 890 złotych, koszt badania ginekologicznego stanowił kwotę 150 złotych, a lekarstw około 50 złotych.

Pozwany wspólnie z żoną mieszkają w lokalu o pow. 49 m . Opłata za czynsz wynosi około 500 złotych miesięcznie, za wodę 50 - 70 złotych miesięcznie, za gaz 30 złotych miesięcznie, za energię elektryczną 100 - 150 złotych co 2 miesiące. Spłacają oni kredyt mieszkaniowy w kwocie 700 złotych miesięcznie.

Pozwany wręczał prezenty małoletniej powódce z okazji świąt Bożego Narodzenia - grę i słodycze za kwotę 150 złotych, na urodziny - rolki i słodycze, a z okazji świąt Wielkanocnych - puzzle i książki za kwotę około 50 - 70 złotych. Spotyka się z nią w ramach ustalonych przez Sąd kontaktów raz w tygodniu - w niedzielę od godziny 15 do 18 oraz w dni świąteczne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił opierając się na zebranych dokumentach, na które złożyły się faktury VAT, rachunki imienne oraz zaświadczenia, których moc dowodowa nie budziła najmniejszych zastrzeżeń, wobec czego pozostawały wiarygodne. W pełni spójne i logiczne były również zeznania stron, które uwzględniono w niniejszym orzeczeniu w całości.

Sąd Rejonowy zważył, iż podstawą żądania powództwa jest treść art. 138 k.r.o., zgodnie z którą w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tego obowiązku wyznacza regulacja art. 135 k.r.o. stosownie, do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowej i majątkowej zobowiązanego.

Według ugruntowanego poglądu orzecznictwa podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków należy brać pod uwagę czy istniejące okoliczności mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Po raz ostatni obowiązek alimentacyjny pozwanego K. P. wobec jego małoletniej córki J. P. został ustalany około 1,5 roku temu. Jeżeli chodzi o usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki istotnie uległy one zmianie w pewnym niedużym zakresie. Rozpoczęła ona edukację szkolną. Obecnie ukończyła I klasę i uzyskała promocję

do klasy II. W roku szkolnym 2015/2016 otrzymała jednak bezpłatne podręczniki. Koszty poniesione przez jej przedstawicielkę ustawową związane były jedynie ze szkolną wyprawką, dodatkowymi podręcznikami, których zakup nie był obowiązkowy. Małoletnia J. uczęszczała również na dodatkowe lekcje języka angielskiego w prywatnej szkole, której koszt wyniósł za cały rok szkolny 1.080 złotych, a więc 90 złotych w rozłożeniu na miesięczne roczne raty, a opłata za podręcznik wyniosła jednorazowo 70 złotych. Uwzględnić należy również koszty ponoszone na wycieczki szkolne, w których uczestniczyła małoletnia J., jak również wzrost wydatków związanych z odzieżą i żywnością dziecka uczęszczającego do szkoły. Natomiast wysokość kwoty, w której winna małoletnia powódka partycypować w kosztach utrzymania lokalu nie uległa istotnej zmianie od roku 2014. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd ocenił koszt usprawiedliwionych potrzeb małoletniej J. P. na kwotę 750 złotych miesięcznie.

Od czasu ostatniego ustalania alimentów nie nastąpiła jednak taka zmiana, która uzasadniałaby uwzględnienie żądania powódki w całości, a więc do kwoty po 700 złotych miesięcznie. Zwrócić należy uwagę, iż sytuacja finansowa przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki uległa od tego czasu wręcz poprawie - gdyż jest ona obecnie zatrudniona w wymiarze pełnego etatu, a nie 1/2 jak to miało miejsce w roku 2014. Co za tym idzie winna ona partycypować w kosztach utrzymania córki, jednak przy uwzględnieniu, iż wypełnia ona swój obowiązek alimentacyjny również poprzez codzienne osobiste starania w wychowanie i utrzymanie powódki w mniejszym wymiarze.

Odnośnie sytuacji zarobkowej pozwanego kreuje się w sposób niezmienny i chodź na tym tle, jak również tle rodzinnym, nie nastąpiła istotna zmiana stosunków po jego stronie, należy uwzględnić taką okoliczność, iż podjął on wspólnie z żoną leczenie w celu możliwości posiadania wspólnych dzieci. Nie trafionym, w ocenie Sądu, jest pogląd pełnomocnika przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki w zakresie, w którym twierdził on, że leczenie takie nie powinno być uwzględniane jako konieczne, z uwagi na to, że żona pozwanego może w sposób prawidłowy funkcjonować na co dzień, a więc nie wymaga leczenia. Prawo do posiadania dzieci przysługuje każdemu i jest prawem podstawowym. Koszty podjętego do tej pory leczenia są istotnie wysokie, a na dalszym etapie ich suma jest obecnie niemożliwa do oszacowania, co Sąd również wziął po uwagę. Podnieść jednak należy, że ustalając obowiązek alimentacyjny Sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Chodź rzeczywiste uzyskiwane przez niego dochody kształtują się - jak sam K. P. przyznał - w granicach 1500 złotych netto miesięcznie, to uznać należy, iż jego możliwości zarobkowe są wyższe. Jest on młodym mężczyzną, który nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy, ani żadnych ograniczeń w zakresie aktywności zawodowej. Może on więc uzyskiwać wyższe wynagrodzenie, które jest w zasięgu jego możliwości fizycznych i umysłowych. Dlatego też, uwzględniając powyższe okoliczności, w granicach jego możliwości zarobkowych i majątkowych pozostaje kwota alimentów w wysokości 600 złotych miesięcznie, która pokryje część usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Nie bez znaczenia również pozostaje fakt, iż pozwany utrzymuje kontakty z powódką i sprawia jej prezenty okolicznościowe. Ich spotkania odbywają się jednak jedynie raz w tygodniu przez 3 godziny, a więc jego osobisty udział w wychowaniu małoletniej jest stosunkowo niewielki.

Wobec powyższego, należało podwyższyć alimenty od pozwanego na rzecz małoletniej powódki z kwoty po 530 złotych, do kwoty po 600 złotych miesięcznie, co będzie adekwatnym zarówno do jej usprawiedliwionych potrzeb, jak również możliwości zarobkowych i majątkowych K. P..

Od powyższego wyroku apelację złożył pozwany. Zaskarżył wyrok w części podwyższającej alimenty ponad kwotę 550 złotych zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd Rejonowy dowolnej i jednostronnej oceny zebranego materiału dowodowego, przede wszystkim w zakresie oceny sytuacji majątkowej i materialnej pozwanego w porównaniu z usprawiedliwionymi potrzebami małoletniej powódki, co skutkowało podwyższeniem świadczeń alimentacyjnych do kwoty 600,00 zł miesięcznie, które to naruszenie miało wpływ na wynik niniejszej sprawy;
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.,

- art. 135 § 1 w zw. z art. 138 kro poprzez przyjęcie, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, wzrosły od dnia 3 grudnia 2014 roku (data ustalenia alimentów) o kwotę usprawiedliwiająca podwyższenie alimentów o 70,00 zł miesięcznie, gdy w rzeczywistości sytuacja materialno-bytowa nie zmieniła się znacząco, kwota usprawiedliwionych potrzeb małoletniej nie przekracza 500,00 zł, zaś znaczącej zmianie uległa sytuacja zobowiązanego, która wskazuje wręcz na konieczność obniżenia świadczeń alimentacyjnych oraz brak korelacji pomiędzy uzasadnionymi potrzebami uprawnionej a możliwościami zarobkowymi zobowiązanego polegającej na zasądzeniu alimentów ponad realne potrzeby uprawnionej i obiektywne możliwości zobowiązanego;

- art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której zasady współżycia społecznego sprzeciwiają się podwyższeniu przez Sąd Rejonowy świadczeń alimentacyjnych, a tym samym, stanowi to nadużycie prawa i nie powinno być uważane za wykonanie prawa oraz nie powinno podlegać ochronie.

Wskazując na powyższe apelujący wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez podwyższenie alimentów do kwoty 550,00 zł miesięcznie i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Ewentualnie wnosił o uchylenie wyroku, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i wzajemne zniesienie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona a podniesione w niej zarzuty są chybione.

Naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. według pozwanego polegała na dowolnej i jednostronnej ocenie zebranego materiału dowodowego w zakresie sytuacji majątkowej i materialnej pozwanego w porównaniu z usprawiedliwionymi potrzebami małoletniej.

Stosownie do przepisu art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd pierwszej instancji dokonał właściwej oceny wiarygodności i mocy zebranych w sprawie dowodów, które w toku postępowania zostały zaprezentowane przez strony. Istotą sądenia jest rozstrzygnięcie kwestii spornych w warunkach niezawisłości na podstawie własnego przekonania sędziego przy uwzględnieniu całokształtu zebranego w sprawie materiału.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 stycznia 2000 roku UKN 295/99 zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. może być uzasadniony tylko wówczas, gdy wykazane zostanie na czym polegało przekroczenie przez sąd granic swobodnej oceny dowodów, jaki błąd logiczny w rozumowaniu można sądowi przypisać, jakie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy nie zostały dostatecznie wyjaśnione i jaki wpływ na wynik sprawy miały podnoszone uchybienia. Złożona apelacja powyższego nie zawiera.

Wbrew zarzutowi pozwanego z motywów zaskarżonego wyroku wynika, że sąd pierwszej instancji rozważył wszechstronnie dowody, które zostały zgromadzone w toku postępowania dowodowego a ocena dowodów jaką przeprowadził nie jest oceną jednostronną i dowolną.

W szczególności należy zaaprobować stanowisko sądu pierwszej instancji, że od czasu ostatniego ustalenia alimentów w drodze ugody sądowej z dnia 3 grudnia 2014 roku nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Potrzeby te wzrosły nie tylko w skutek samego upływu czasu - powódka jest dzieckiem starszym o dwa lata - ale przede wszystkim tym, że powódka wkroczyła w nowy etap swojego życia - stała się uczniem w szkole podstawowej. Ten etap życia generuje nowe potrzeby, które dotychczas nie występowały. Potrzeby te zostały przez sąd pierwszej instancji dokładnie wymienione w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. W takiej sytuacji podwyższenie alimentów o kwotę 70 zł (z czego w apelacji kwestionowane jest 50 zł) od pozwanego, który utrzymuje się z pracy jako taksówkarz, jest adekwatne do zmiany stosunków po stronie małoletniej powódki, jaka nastąpiła od poprzedniego ustalenia alimentów. Kwota ta nie przekracza także możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Stąd też podlega akceptacji sądu drugiej instancji.

Całkowicie niezasadny jest zarzut pozwanego dotyczący naruszenia przez sąd pierwszej instancji przepisu art. 5 k.c. Uzasadnienie apelacji nie dostarcza żadnych argumentów pozwalających na ocenę, że wystąpienie z powództwem o podwyższenie alimentów stanowi ze strony powódki nadużycie prawa.

Z tych względów uznając zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego za bezzasadną Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

StŁ/AOw

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR Monika Cichocka